

מ"ת 22685/09/19 - מדינת ישראל נגד ראמה יחיה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 22685-09-19 מדינת ישראל נ' יחיה(עציר)

בפני מבקשת נגד משיב	כבוד השופט ניצן סילמן
	מדינת ישראל
	ראמה יחיה (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד עלאא סלימאן (סנג"צ)

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים של המשיב נגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת רצח.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. חוסין מחאמיד (להלן: "המנוח"), הינו אחיו של מוחמד מחאמיד (להלן: "מוחמד"), ושניהם מכפר עראמשה.
2. החל מחודש 9/18 עד חודש 4/19 לערך, היה מוחמד מאורס לקטינה ילידת 2004 (להלן: "הקטינה"), תושבת כפר עראמשה, שלמדה בתקופה הרלוונטית בביה"ס בכפר
3. י.ע קטין יליד 2003 (להלן: "הקטין") למד באותו בית ספר עם הקטינה.
4. מהלך תקופת האירוסין התגלע סכסוך בין משפחת המנוח ומשפחת הקטין, על רקע החשד כי הוא מנהל קשר עם הקטינה.
5. על רקע הסכסוך פנתה משפחת הקטין למשיב וביקשה ממנו להתערב. המשיב פנה לעטא יחיא, קרוב משפחתו שיש לו גם קרבה למשפחת המנוח, וביקש להעביר דרכו מסר מאיים לאביו של המנוח לפיו אם יגיעו לכפר י"רצחו. כמו כן, המשיב שוחח עם אביו של המנוח וביקש, בשיחה בעלת אופי מאיים, שיניחו לקטין ומשפחתו.
6. ביום 12.8 נסעו המשיב והקטין ברכבו של המשיב מסוג סיטרואן (להלן: רכב המשיב), לבלות באזור

ראש הנקרה. סמוך לשעה 21:00 נסעו השניים לכיוון כפר יאסיף, ובשעה 21:20 בהגיעם לצומת כברי והבחינו במנוח שנהג ברכב מסוג גולף (להלן: "רכב הגולף"), כשלידו יושב אנס סעד (להלן: "אנס") ובמושב האחורי יושב אחיו אדם סעד (להלן: "אדם").

7. בין הצדדים התפתחו חילופי דברים, בעקבותיהם ביקשו המשיב והקטין מהמנוח, אנס ואדם לנסוע אחריהם עד תחנת דלק ten בכניסה לקיבוץ בית העמק. בהגיעם לצומת בית העמק, המנוח עקף את המשיב והמשיך בנסיעה לכיוון דרום. המשיב והקטין נסעו בעקבותיו.

8. בשעה 21:30 בהגיע המנוח בנסיעה איטית עקב עומסי תנועה, לקרבת פיצה רוי בכפר יסיף, עצר המשיב את רכבו מאחוריו, ירדו הוא והקטין מהרכב ורצו לעבר המנוח.

9. הקטין רץ ראשון ובידו גז מדמיע, והמשיב אחריו אווז בסכין גדולה.

10. כשהגיע הקטין לרכב הגולף הוא ניגש לחלק האחורי ימני וריסס גז מדמיע לתוך הרכב.

11. כשהגיע המשיב לרכב הגולף, הוא ניגש לדלת הנהג, וכשהמנוח ירד מהרכב דקר אותו 9 פעמים. אנס ניסה להרחיק את המשיב מהמנוח, והמשיב פגע בו וגרם לחתך בכף ידו השמאלית.

12. המנוח הובהל לביה"ח כשהוא מחוסר הכרה וללא דופק, שם נקבע מותו.

13. המשיב והקטין נמלטו מהמקום ברכבו של המשיב.

14. בשעה 22:07 לערך שוחח המשיב עם ידידתו, שרונה משייב, וניסה להניע אותה למסור למשטרה הודעת שקר לפיה שהו יחד בחורשה ביום השעות 20:30 עד חצות. המשיב הסגיר עצמו עשרה ימים לאחר האירוע.

המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

15. אליבא המבקשת בידה ראיות טובות לכאורה, וביניהן -

גרסאות הקטין, אנס ואדם; הודעת העד חסן עבד אל ראזק שראה את המשיב דוקר את המנוח; הודאת המשיב בשיחה שניהל סמוך לאירוע עם חברתו; הימלטות המשיב מהזירה ועוד.

16. המשיב טוען כי בגרסאות העדים יש סתירות (כמו למשל מספר הדקירות), וכי באותה שיחה בין המשיב ובין חברתו, אישר המשיב השתתפותו באירוע פשע אך לא ברצח; עוד טוען המשיב כי מדובר בתגרה, דו-

צדדית, ולא באירוע של רצח.

דין והכרעה -

17. כידוע, בשלב מקדמי זה, אין בית המשפט נדרש למשקלן של הראיות לכאורה ולמהימנות העדים, וכל שעליו לבחון הוא את הפוטנציאל ההוכחתי של הראיות לכאורה וסיכויי ההרשעה שהן מקימות (ראה למשל בש"פ 8646/09 עמר נ' מ"י); רק סתירות מהותיות ופירוכות גלויות עשויות להשמיט תשתית ראייתית לכאורית (בש"פ 2607/10 פיניאן נ' מ"י).
18. בשלב בחינת התשתית הראייתית לא יידרש בית המשפט למהימנות עדים; ראה למשל בש"פ 9896/16 מחיסן נ' מ"י ובש"פ 4796/16 פלוני נ' מ"י).
19. לעתים די יהיה בראיות נסיבתיות (בש"פ 5588/12 ניאמצ'יק נ' מ"י, בש"פ 6717/17 ותד נ' מ"י ועוד).
20. יישום ככללים אלו על המקרה בפנינו יעלה, כי קיימת תשתית ראייתית נרחבת ביותר להוכחה לכאורית של העובדות ביסוד כתב האישום
21. הודעת חסן אבו ראזק מיום 2/9/19 מדברת בעד עצמה; "רמי היה עם סכין, סכין שחיטה, כאילו רוצה לשחוט עגל... אני ראיתי את רמי דוקר את חסין שתי דקירות, אחת בבטן ואחת ביד, חסין קפץ אחרי זה לכיוון השניים חבריו... ואז רמי דקר אותו את הדקירה שחיסלה אותו" (שו' 17). חסן מאשר בהמשך כי עמד כשבעה מטרים, לכל היותר, מהרכב בו התבצעו הדקירות, ואף היה נכון לשחזר האירוע. (שו' 60). די בהודעה זו, כדי להקים תשתית ראייתית לכאורית; מספר הדקירות אינו מהווה פירכה מהותית ואינו מכרסם בתשתית.
22. הודעת אנס סעד מיום 13/8/19 ממקמת את המשיב ואת הקטין באירוע; ההודעה מתארת את לבושו של הקטין (חולצה לבנה של לקוסט). בעדות מתאר אנס את הקטין כמי שאוחז גז מדמיע ואת "השני עם סכין" (שו' 106, שו' 108); ה"בחור השני" המתואר הגיע לצד הרכב של המנוח; אנס מאשר כי ראה שיש לו סכין (שו' 123, 125); אנס מתאר את הבחור שהיה עם סכין; התיאור תואם את המשיב (שו' 145).
23. הודעת אנס תואמת את הודעת אדם סעד מיום 13/8/19; בהודעת אדם מתאר אדם כי "אני ראיתי בשלב מסוים את חוסיין רב מכות עם ראמי ואז ראיתי את חוסיין הולך ושם את היד על הבטן ואמר לאחי ש"בגדו בו" וראיתי שהוא נפל על הרצפה ורמי ו... (הקטין) ברחו תוך שניות". בהמשך אנס מאשר כי תמונה שהוצגה לו של המשיב (מרשת חברתית) הנה המשיב אשר ראה תוקף את המנוח (שו' 75). ביום 26/8/19 הוצג לאנס סרטון מצלמות אבטחה; אנס מזהה בסרטון את רכב המנוח, את הגעת הקטין וריסוס הגז.

24. הודעת מוחמד חאג' מיום 27/8/19 לגבי מילותיו האחרונות של המנוח מחזקת העדות .
25. על כך יש לצרף שיחת המשיב עם חברתו, משייב שרונה אשר אישרה כי הדוברים הנם היא והמשיב (הודעתה מיום 3/9/19 שו' 76,78).
26. על פי העולה מהשיחה ביום 12.8 בשעה 22:07, המשיב אמר לשרונה שבעקבות מריבה שקרתה לפני כשערים דקות הכניס מס' אנשים לבית החולים, ובמידה ותוזמן לחקירה שתאמר שהיה איתה. המשיב ביקש משרונה שתאמר שהייתה איתו בחורשה מהשעה 20:30 עד השעה 24:00. המשיב סיפר שהשתחרר זה מכבר מבית הסוהר, ועכשיו צפויים לו עוד 20 שנה בכלא. עוד מוסיף המשיב "כולי גז מדמיע, ריססו אותי גז מדמיע אבל זה לא כ"כ הציק לי...השתגעתי יותר מדי, הוא נפל בכביש הראשי הבן אדם..." (דיסק 230/19)
27. המשיב עצמו מאשרר דבריו בשיחה הנ"ל (הודעה מיום 22/8/19) אך בהמשך הדברים חוזר בו
28. השיחה מהווה מסמר נוסף, במארג התשתית הראייתית הלכאורית הקיים בתיק זה, ואשרורה בבחינת קל וחומר.
29. כלל העדים חזרו על הודעותיהם ואישררו אותן; ראה הודעות אדם 26/8/19, 26/8/19 (שניה), 13/8/19; ראה הודעות אנס- 13/8/19, 26/8/19 (שלוש הודעות), 13/8/19; הודעות חסן עבד אל ראזק 2/9/19, שחזור (מט 1002/19).
30. אני קובע תשתית ראייתית לכאורית מספקת, להוכחת האישום.
31. משמדובר בעבירת רצח- ברי כי עילת המעצר בוהקת בעצמתה. עיון בתיק יעלה כי אין מקום המצדיק בחינת חלופה.
32. מדובר באירוע אכזרי ביותר בו תוקף המשיב יחד עם אחר, את המנוח ואחר, בשל מה בכך; בשלב זה מתקשים המנוח והאחר להתגונן, שכן פניהם רוססו בגז; אין מדובר בהגנה כזו או אחרת מהלך תגרה- המנוח נדקר 9 דקירות, בצורה מרובה, כאמור אחרי שהתנגדותו נפגמה
33. נסיבות הרצח מעידות על חוסר אכפתיות לחיי אדם, על קור ואכזריות, המקימים מסוכנות קיצונית
34. "אכן, רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות. מטבע הדברים, אדם

המסוגל לבצע רצח, מסוכן הוא לבטחון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו. אדם שאינו בוחל אף בפגיעה בערך הבסיסי והאוניברסאלי של קדושת החיים, אינו ראוי לאמון שהחברה נותנת באדם המשוחרר בערובה - שיקיים את תנאי שחרורו. מקום בו לכאורה הנאשם רצח אדם - אין להניח כי צווי בית המשפט יהיה בהם להטיל עליו מורא. את הסיכון מפניו של הנאשם שפגע בערך הנעלה מכל הערכים - יש להטיל על הנאשם ולא על סביבתו. זאת ועוד, אדם הנאשם בעבירה שדינה מאסר עולם חובה, אף אינו נתון למוראו של עונש נוסף בגין עבירות שיבצע בעת היותו משוחרר בתנאים. משיודע הנאשם כי אם יורשע, דינו לכלות ימיו בין כתלי בית הסוהר - ספק רב אם יש דבר שירתיעו מלחזור על מעשיו כדי להימלט מן הדין או למען מטרה אחרת" בש"פ 2646/97 סהראב עודה נ' מדינת ישראל פ"ד נא(1) 523.

35. "כאשר מדובר בעבירת הרצח המיוחסת לנאשמים, אשר טבועה בה מסוכנות אינהרנטית, ובעיקר כשעסקינן ברצח מתוכנן ונועז, אשר בוצע בקור רוח וללא התגרות מצד הקורבן, די בעוצמת ראיות "בינונית" על מנת להורות על מעצרו של הנאשמים, ושל העורר בתוכם, עד לתום ההליכים במשפטם". בשפ 4128/13 מיכאל ביטון נ' מדינת ישראל (17.7.2013)

36. כך גם נאמר: "כשהמדובר בעבירת רצח, החמורה בספר החוקים ובתרבות האנושית, ומבלי להביע דעה בתיק לגופו, הנסיבות לשחרור לחלופה מטבע הדברים יהיו חריגות ביותר, נדירות שבנדירות, כגון עם הימשכות יתרה של הליכים וכמי שעברו נקי ומסוכנותו ממוקדת, כפי שאירע במקרים מסוימים בעבר. אין צורך להכביר מלים על המסוכנות הטבועה הנובעת מעבירת הרצח: "ומיד האדם, מיד איש אחיו, אדרוש את נפש האדם" (בראשית ט', ה') "כי בצלם אלהים עשה את האדם" (שם, ו').". [בש"פ 8652/06 יבגני קוליקוב נ' מדינת ישראל (29.10.2006) פסקה ה'.

37. במקרה בפנינו, לא זו בלבד שאין כל נסיבות המצדיקות שקילת שחרור לחלופה, אלא שנסיבות המשיב דן אף מעלות חשש ממשי הן מפני שיבוש (וראה חזרת העד חסן עבד אל ראזק), והן מפני הימלטות- במיוחד לאור העובדה כי המשיב היה בבריחה. על כך יש לצרף הניסיון להדיח חברתו למסור הודעה כוזבת, העובדה כי מדובר במשיב בעל עבר מכביד ביותר, הכולל עבירות אלימות, סמים, הפרת הוראה חוקית (על המשתמע מכך לעניין חוסר יכולת לתת אמון במשיב), הרשעה בבריחה ממעצר (!!!), ריצוי מאסרים בעבר שלא הרתיעוהו, ועוד

38. אני מורה על מעצרו הממשי של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ה' כסלו תש"פ, 03 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.